

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 5To/53/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6422010208
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 07. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Bc. Viktor Marko, PhD.
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2022:6422010208.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Jána Bednára, a sudcov JUDr. Jozefa Mikluša a JUDr. Bc. Viktora Marka, PhD., v trestnej veci obžalovaného X. Z., pre prečin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, ods. 2 písm. a) Trestného zákona a iné, prejednal na verejnom zasadnutí konanom dňa 07. júla 2022 v Banskej Bystrici odvolanie obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Žiar nad Hronom sp. zn. 5T/15/2022 zo dňa 08. júna 2022, a takto

rozhodol:

Podľa § 319 Trestného poriadku odvolanie obžalovaného X. Z. zamietla.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Žiar nad Hronom sp. zn. 5T/15/2022 zo dňa 08. 06. 2022 bol obžalovaný X. Z. uznaný za vinného zo spáchania prečinu krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. g) Trestného zákona a prečinu porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, ods. 2 písm. a) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. e) Trestného zákona, na tom skutkovom základe, že

1/ dňa 20. 06. 2021 v čase o 21.28 h v OD Tesco na U. M. č. XXX v E. nad K., odcudzil 3 ks čokolády zn. Milka 100 g v hodnote 3,87 €, 1 ks diaľkový ovládač v hodnote 9,19 € a 14 ks drogeriového tovaru v hodnote 68,96 €, a to tým spôsobom, že tento vzal z predajnej plochy a uschoval do tašky, a následne prešiel cez pokladničnú zónu bez zaplatenia, čím spôsobil spoločnosti TESCO STORES SR, a. s., Cesta na Senec 2, Bratislava, IČO: 31 321 828, škodu vo výške 82,02 € a uvedeného konania sa dopustil napriek tomu, že mu bola v blokovom konaní Obvodným oddelením PZ Žiar nad Hronom uložená bloková pokuta, č. pokutového bloku 16212289 z 18. 11. 2020, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 18. 11. 2020, vo výške 10 € za priestupok proti majetku podľa § 50 ods. 1 zák. č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov,

2/ dňa 25. 01. 2022 v čase o 21.00 h v G. K. - V., okres E. nad K., sa vlámal do rodinného domu súpisné číslo XX vlastníka V. Z., nar. XX. XX. XXXX, slúžiacemu na rekreačné účely, a to tak, že najprv preskočil kovové oplotenie okolo domu vysoké od 130 cm do 170 cm a následne vošiel do vnútorných priestorov rodinného domu, a to tým spôsobom, že nožíkom vyskrutkoval dve skrutky na petlici s uzamknutým visiaticim zámkom na drevených dverách vedúcich do komory, a taktiež na drevených dverách vedúcich do drevárne, ktoré sú súčasťou domu, následne vošiel do komory a do drevárne, pričom v komore z troch elektrických predlžovacích káblov, ktoré boli položené na stole, nožíkom odstránil koncovky a elektrické káble odcudzil, čím týmto svojim konaním spôsobil V. Z., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom M. XXXX/ X, E., škodu vo výške 27 €.

Za to súd vo vzťahu ku skutku pod bodom 1/ rozsudku podľa § 44 Trestného zákona upustil od uloženia súhrnného trestu, pretože trest, ktorý mu bol uložený rozsudkom Okresného súdu Lučenec sp. zn. 2T/93/2021 zo dňa 14. 09. 2021 považoval na ochranu spoločnosti a nápravu páchatel'a za dostatočný. Za skutok pod bodom 2/ rozsudku mu súd uložil podľa § 194 ods. 2 Trestného zákona, § 36 písm. d), písm. l), § 37 písm. m), § 38 ods. 2, ods. 3 Trestného zákona trest odňatia slobody vo výmere 12

mesiacov. Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona bol na výkon trestu odňatia slobody zaradený do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku ho súd zaviazal k povinnosti nahradiť poškodenému V. Z. spôsobenú škodu vo výške 27,- Eur.

Proti tomuto rozsudku podal priamo do zápisnice o hlavnom pojednávaní odvolanie obžalovaný, a to proti výroku o treste, ktoré neskôr písomne odôvodnil prostredníctvom svojho obhajcu v podstate tým, že podľa jeho názoru sa súd pri vydávaní rozsudku nevyporiadal so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie, pretože ku obom skutkom sa priznal a svoje konanie úprimne oľutoval, pričom orgánom činným v trestnom konaní napomáhal pri objasňovaní spáchania týchto prečinov. Pri určovaní trestu súd v zmysle § 34 ods. 4 Trestného zákona neprihliadol dostatočným spôsobom na spôsob páchania činu, jeho následok, zavinenie, pohnútku a na jeho osobu. Uložený trest tak považuje v kontexte všetkých skutočností za neprimerane prísny. Prvostupňový súd mohol a mal zohľadniť skutočnosť, že v súčasnosti je osoba blízka veku mladistvého a rozsudkom Okresného súdu Lučenec zo dňa 14. 09. 2021, sp. zn. 2T/93/2021, mu bol uložený trest v trvaní 18 mesiacov s podmieneným odkladom, ktorý vzhľadom na odsudzujúci rozsudok v tejto veci bude premenený na trest nepodmienečný. Ďalej poukázal na to, že škoda, ktorú trestnými činmi spôsobil, bola vo výške 82,02 Eur a 27,- Eur, teda spoločenská majetková ujma je de facto minimálna v porovnaní s nákladmi, ktoré štát vynaloží na výkon trestu odňatia slobody. Vo vzťahu ku skutku pod bodom 2/ uviedol, že jeho úmysel nebol porušovať domovú slobodu, pretože majiteľov nehnuteľnosti poznal, a preto tak ako v predchádzajúcich prípadoch chcel odcudziť veci, tieto následne speňažiť, aby mal prostriedky na vycestovanie za svojou biologickou matkou do Nemecka, čo aj následne urobil. Po návrate z Nemecka zistil, že ho hľadá polícia, sám sa bol prihlásiť na OO PZ a následne bol vzatý do väzby, pričom vo väzbe sa nachádza po prvýkrát a následne bude prvýkrát vykonávať nepodmienečný trest odňatia slobody. Ďalej poukázal na stanovisko trestnoprávneho kolégia Najvyššieho súdu SR č. Tpj 55/2016 zo dňa 27. 06. 2017, v zmysle ktorého ak možno páchatelovi trestného činu pri uzavretí a schválení dohody o vine a treste mimoriadne znížiť trest podľa § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Trestného zákona, teda v situácii vopred dohodnutého trestu, možno (teda nie obligatórne) naposledy označené ustanovenie per analogiam a pri použití argumentu a minori ad maior (od menšieho k väčšiemu) použiť aj v prípade uznania viny podľa § 257 ods. 1 písm. b), c) Trestného poriadku. Je potom namieste, aby súd po prijatí vyhlásenia obžalovaného o vine mal možnosť (nie povinnosť) pristúpiť na báze analógie k mimoriadnemu zníženiu trestu za rovnakých podmienok, ako pri schválení dohody o vine a treste. Dokonca, keďže ide o uznanie viny bez garancie alebo predpokladu určitého (pre obžalovaného priaznivého) rozhodnutia o treste, možnosť mimoriadne znížiť trest je tu ešte dôvodnejšia. Podľa neho ak by prokurátor pristúpil na konanie upravené v § 232 a nasl. Trestného poriadku (konanie o dohode o vine a treste), žiadne procesné ustanovenie by mu nebránilo dohodnúť trest v trvaní 8 mesiacov nepodmienečne a to s poukazom na § 39 ods. 2 písm. d) Trestného zákona. S poukazom na citované stanovisko NS SR mohol prvostupňový súd využiť inštitút mimoriadneho zníženia trestu a nepodmienečný trest odňatia slobody ukladať pod spodnú hranicu trestnej sadzby, t.j. v trvaní kratšom ako je 12 mesiacov. Trest v takejto výmere, ktorý sa v blízkej budúcnosti pripočíta k premenenému 18 mesačnému nepodmienečnému trestu odňatia slobody, t. j. v súhrne 30 mesačný nepodmienečný trest odňatia slobody, je pre 19 ročného človeka, ktorý ešte nikdy v minulosti nebol vo výkone väzby alebo vo výkone trestu odňatia slobody likvidačný a neprimerane prísny. Preto navrhol, aby odvolací súd zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o treste a uložil mu trest odňatia slobody kratšieho trvania.

Obhajca obžalovaného na verejnom zasadnutí uviedol, že sa plne pridriava písomne podaného odvolania a navrhol zrušiť napadnutý rozsudok vo výroku o treste a uložiť obžalovanému trest kratšieho trvania za použitia mimoriadneho zníženia trestu v zmysle § 39 Trestného zákona, ako to uvádzal v písomne podanom odvolaní.

Zástupca krajského prokurátora na verejnom zasadnutí uviedol, že považuje napadnutý rozsudok za zákonný a správny, uložený trest za primeraný, preto navrhol odvolanie obžalovaného ako nedôvodné zamietnuť.

Obžalovaný na verejnom zasadnutí požiadal súd, aby mu mimoriadne znížil trest.

Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací predtým, ako začal plniť svoju preskúmvaciu povinnosť podľa § 317 ods. 1 Trestného poriadku zistil, že odvolanie obžalovaného bolo podané včas, v lehote ustanovenej § 309 ods. 1 Trestného poriadku, odvolanie bolo podané oprávnenou osobou v súlade s §

307 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku, pričom nedošlo k vzdaniu sa práva na podanie odvolania alebo k späťvzatiu podaného odvolania v zmysle § 312 ods. 1, ods. 2 Trestného poriadku, a preto odvolací súd nepostupoval podľa § 316 Trestného poriadku.

Podľa § 317 ods. 1 Trestného poriadku ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1. V tejto súvislosti odvolací súd zistil, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné.

Krajský súd na úvod konštatuje, že prvostupňový súd v rámci hlavného pojednávania vykonal dokazovanie v rozsahu nevyhnutnom pre svoje rozhodnutie. V súlade s § 168 ods. 1 Trestného poriadku v odôvodnení rozsudku uviedol, ktoré skutočnosti vzal za dokázané, o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia oprel a akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov, najmä ak si navzájom odporovali. Z odôvodnenia je tiež zrejmé, ako sa súd vyrovnal s obhajobou, a akými právnymi úvahami sa spravoval, keď posudzoval dokázané skutočnosti podľa príslušných ustanovení zákona v otázke viny a trestu. Odôvodnenie rozhodnutia je teda zrozumiteľné, logické a presvedčivé, pričom sa v ňom prvostupňový súd vysporiadal so všetkými podstatnými okolnosťami vo vzťahu k jednotlivým výrokom rozsudku. Krajský súd zároveň konštatuje, že obžalovaný na hlavnom pojednávaní po zákonom poučení spravil vyhlásenie o vine v zmysle § 257 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku, ktoré je v zmysle zákona neodvolateľné a nenapadnuteľné odvolaním, preto krajský súd v zmysle zákona, ako aj samotného odvolania, preskúmaval len výrok o treste.

Vo vzťahu k uloženému trestu krajský súd konštatuje, že okresný súd prihliadol na všetky skutočnosti a zásady podľa § 34, § 36, § 37, § 38 Trestného zákona, na ktoré je povinný prihliadnuť, a to na spôsob spáchania činu, jeho následok, zavinenie, pohnútku, poľahčujúce a priťažujúce okolnosti, osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosti nápravy, ako aj generálnu a individuálnu prevenciu. Okresný súd dostatočným spôsobom v odôvodnení napadnutého rozsudku uviedol, prečo vo vzťahu ku skutku pod bodom 1/ rozsudku upustil od uloženia súhrnného trestu podľa § 44 Trestného zákona, a prečo vo vzťahu ku skutku pod bodom 2/ rozsudku uložil obžalovanému trest odňatia slobody vo výmere 12 mesiacov. Krajský súd sa s uvedeným odôvodnením v plnom rozsahu stotožnil, preto naň v podrobnostiach odkazuje. K námietkam obžalovaného uvedeným v podanom odvolaní vo vzťahu k výške uloženého trestu krajský súd považuje za nevyhnutné uviesť, že v rámci požiadavky primeranosti trestu zohráva významnú úlohu sudcovská individualizácia trestu. Druh a výmera trestu musia byť súdom v každom konkrétnom prípade stanovené tak, aby zodpovedali všetkým zvláštnostiam daného prípadu. Okrem ďalších skutočností, na ktoré je súd povinný pri ukladaní trestu prihliadnuť, patrí aj osoba páchatel'a, pomery páchatel'a (majetkové, rodinné, osobné), či možnosť jeho nápravy. Primeranosť a individualizácia trestu tak núti súd prihliadať na všetky okolnosti konkrétneho prípadu, a teda bráni mechanickému postupu pri rozhodovaní o treste. Ustanovenie § 39 ods. 1 Trestného zákona pre jeho aplikovateľnosť v konkrétnom prípade nevyžaduje priznanie páchatel'a ku spáchaniu trestného činu, ani jeho postoj k prejednávanej veci. V zmysle § 34 ods. 3 Trestného zákona trest má postihovať iba páchatel'a, tak aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a jemu blízke osoby. V tejto súvislosti je potrebné uviesť, že v zmysle stanoviska trestnoprávneho kolégia Najvyššieho súdu SR č. Tpj 55/2016 zo dňa 27. 06. 2017 ide o možnosť súdu pristúpiť k mimoriadnemu zníženiu trestu podľa § 39 Trestného zákona, a nie o povinnosť trest mimoriadne znížiť, v prípade ak obžalovaný na hlavnom pojednávaní spraví vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 písm. b), alebo c) Trestného poriadku. V tomto prípade súd za prvý skutok upustil od uloženia súhrnného trestu, teda trest obžalovanému nijakým spôsobom nenavýšil, a za druhý skutok mu uložil trest odňatia slobody na samej dolnej hranici zákonom ustanovenej trestnej sadzby. Dostatočným spôsobom preto okresný súd prihliadol na osobu obžalovaného, jeho doterajší život a predchádzajúce odsúdenia, poľahčujúce a priťažujúce okolnosti, preto aj krajský súd takto uložený trest považuje za postačujúci, a ktorý spĺňa atribúty generálnej aj individuálnej prevencie, dostatočne zabezpečí ochranu spoločnosti, ako aj prevýchovu obžalovaného, a zároveň postihuje len obžalovaného.

Podľa § 319 Trestného poriadku odvolací súd odvolanie zamietne, ak zistí, že nie je dôvodné.

Na základe všetkých vyššie uvedených skutočností preto krajský súd v zmysle § 319 Trestného poriadku zamietol odvolanie obžalovaného X. Z. ako nedôvodné.

Uznesenie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Banskej Bystrici jednomyseľne (§ 163 ods. 4 Trestného poriadku v spojení s § 180 Trestného poriadku).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu riadny opravný prostriedok nie je prípustný.